

Toelichting bij Algemene Plaatselijke Verordening gemeente Asten 2026

Algemene toelichting

Inleiding

Op grond van artikel 149 van de Gemeentewet (hierna: Gemw) maakt de raad de verordeningen die hij in het belang van de gemeente nodig oordeelt.

In samenhang met artikel 108 van de Gemw is dit artikel de juridische basis van de gemeentelijke autonomie om zelf regels vast te stellen in het belang van de lokale huishouding.

De Algemene Plaatselijke Verordening (hierna: APV) is de meest omvattende gemeentelijke verordening.

Vanouds is de APV echter een openbare orde- en overlastverordening; de vroegere benaming is dan ook de Algemene “Politie”verordening.

De term “politie” is afgeleid van de Middelnederlandse term “policie/policy” in de betekenis van “stedelijk bestuur”/“bestuur van de stad” zoals deze is aangetroffen vanaf 1477 wat weer zijn oorsprong vindt in de Oudgriekse term “polis”, dat “stad” betekent.

Dit betekent dat de APV, naast de vele bevoegdheden van het college van burgemeester en wethouders, ook vele raakvlakken kent met betrekking tot de bevoegdheden van de burgemeester in zijn (in casu: “haar”) hoedanigheid van bestuursorgaan/lokale bevoegde gezag van de Politie (geen operationeel leidinggevende).

Meer concreet bepaalt artikel 174 Gemw in het eerste lid dat de burgemeester is belast met het toezicht op de openbare samenkomsten (demonstraties en ordeverstoringen) en vermakelijkheden (evenementen), alsmede op de voor het publiek openstaande gebouwen.

Het tweede lid van dit artikel bepaalt dat de burgemeester, bij de uitoefening van dit toezicht, de bevelen kan geven die met het oog op de bescherming van deze belangen (veiligheid en gezondheid) nodig zijn.

Veel artikelen in de APV zijn hier een uitwerking van.

In de artikelsgewijze toelichting op deze APV wordt deze materie verder toegelicht.

Juridische status van de toelichting

Een verordening - in casu de APV - heeft een algemene strekking, is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasbaar (bindende wetgeving voor de burger door middel van de opgenomen geboden en verboden) .

Deze juridisch bindende regels staan als zodanig in de artikelen van de verordening zelf, en dus niet in de toelichting.

Aldus moet de toelichting worden beschouwd als een begeleidend stuk dat geen onderdeel uitmaakt van de APV zelf.

De toelichting dient om de achtergrond, bedoeling en uitleg van de regels te verduidelijken, maar wordt niet door de raad vastgesteld als onderdeel van de regeling.

Hoewel de toelichting dus geen wetgeving is, speelt deze wel een belangrijke rol bij de uitleg en interpretatie van de APV (door bijvoorbeeld de rechter).

Integrale actualisering van de huidige APV gemeente Asten 2017

Zoals deze titel reeds aangeeft, dateert de huidige APV (met citeertitel: “Algemene Plaatselijke Verordening gemeente Asten 2017”) uit 2017, vastgesteld in de openbare raadsvergadering van de gemeente Asten van 27 juni 2017.

In de tussentijd zijn er meerdere wijzigingen doorgevoerd op grond van gewijzigde wetgeving en relevante jurisprudentie die noopten tot een periodieke aanpassing van de APV.

Anno 2026 is er echter een zodanige situatie ontstaan, mede door de inwerkingtreding van de Omgevingswet op 1 januari 2024, waardoor dient te worden geconcludeerd dat de huidige, vele malen aangepaste APV, in brede zin achterstallig onderhoud behoeft.

Op grond hiervan is gekozen voor een algehele integrale herziening van de APV.

Model-APV van de Vereniging van Nederlandse Gemeente (VNG)

Bij deze integrale actualisering is gebruik gemaakt van de meest recente versie van de model-APV van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (hierna: VNG) die dateert van november 2025.

Dit model wordt door vrijwel iedere Nederlandse gemeente gehanteerd als basis voor de inhoud van de lokale APV gezien dit model up-to-date is en een hoge betrouwbaarheidsfactor kent met betrekking tot recente wetwijzigingen, maatschappelijke ontwikkelingen en jurisprudentie.

Ook de gemeente Asten heeft zich bediend van dit model.

Handreikingen en ledenbrieven, bedoeld als kader voor de aanpassing van de model-APV van de VNG, welke zijn verschenen na november 2025, zijn uiteraard ook meegenomen in deze aanpassing van de Astense APV.

In de artikelsgewijze toelichting op een daartoe aangepast artikel wordt dit gemotiveerd vermeld.

Het ligt voor de hand dat niet alle bepalingen in de model-APV zijn overgenomen in de Astense APV 2026; bepalingen waaraan in de Astense situatie geen behoefte bestaat, of niet of nauwelijks aansluiten op de plaatselijke problematiek, of waarin de gemeente zich niet herkent op grond van het landelijk karakter, zijn achterwege gelaten.

Met het oog op de afdoening van een overtreding volgens de landelijke transactiemodule van het Centraal Justitieel Incassobureau (CJIB) is op advies van het Openbaar Ministerie, alsmede op grond van een beter begrip van de ontwikkelingen in de APV, de artikelnummering van de model-APV zo veel mogelijk behouden, ook mede op grond van de jarenlange vertrouwde uniforme nummering, gerelateerd aan specifieke onderwerpen in de APV.

De consequentie van deze toepassing is, dat bij een aantal (model)artikelen die niet meer inhoudelijk zijn opgenomen in de APV vanwege de reeds weergegeven motieven, de termen “niet opgenomen” dan wel “vervallen” staan vermeld.

Om inzichtelijk te maken wat de inhoud van deze artikelen was, is - voor zover dat mogelijk bleek - wel de onderwerpsomschrijving in de titel gehandhaafd.

Deregulering

Op grond van verzoeken van met name het Team “Vergunningen” en het Team “Leefbaarheid, Handhaving en Veiligheid” is nadrukkelijk onderzocht of en in hoeverre er een deregulering (het terugbrengen/vereenvoudigen van die gevallen waarvoor er (nog) een vergunning, ontheffing of aanwijzingsbesluit was opgenomen) kon plaatsvinden.

Op grondslag van dit onderzoek is ten aanzien van de hiervoor in aanmerking komende artikelen, gekozen voor een algemene regel op grond waarvan de besluitfiguur in dit artikel kon vervallen.

Gebleken is dat een verdere deregulering onwenselijk is, omdat dan wordt getornd aan met name die vergunningen (dan wel ontheffingen) die noodzakelijk worden geacht voor de handhaving van de openbare orde en veiligheid, alsmede het tegengaan van overlast.

In de artikelsgewijze toelichting wordt deze toepassing verder toegelicht.

Aanpassing APV op het omgevingsplan/Omgevingswet

In dit kader wordt opgemerkt dat deze actualisering van de APV in juridische zin voorbijgaat aan de, nog uit te voeren, aanpassing van de APV aan het omgevingsplan.

Op 1 januari 2024 is de Omgevingswet in werking getreden. Deze wet heeft, onder andere, gevolgen voor de inhoud van de APV.

De Omgevingswet reguleert namelijk de gemeentelijke verplichting om voor het gehele gemeentelijke grondgebied een omgevingsplan vast te stellen waarin regels over de “fysieke leefomgeving” zijn opgenomen.

Ook de APV bevat onderwerpen die deze fysieke leefomgeving reguleren. Deze onderwerpen dienen aldus uit de APV te worden verwijderd om plaats te kunnen nemen in het omgevingsplan.

Concreet betekent dit dat deze wetswijziging gevolgen heeft voor de artikelen in de APV die, bijvoorbeeld, regels bevatten over het vellen van houtopstanden, het parkeren van grote voertuigen of het veroorzaken van geluid(hinder) bij incidentele en collectieve festiviteiten.

Deze overheveling van daarvoor in aanmerking komende bepalingen vindt in een later stadium plaats.

Transitiefase van de Omgevingswet

In de voorliggende (huidige) APV is echter wel, voorafgaand aan de genoemde fatale termijn van 1 januari 2024, reeds eerder een juridisch-technische aanpassing doorgevoerd die het mogelijk maakt om de niet-aangepaste APV in de zin van de Omgevingswet (na de inwerkingtreding van deze wet) te kunnen blijven toepassen.

Aldus borgt deze juridisch-technische aanpassing het van kracht blijven van deze APV in de zogenaamde “transitiefase van de Omgevingswet” in de huidige vorm tot 1 januari 2032 en wordt deze aangeduid als een “tijdelijk omgevingsplan” van rechtswege.

In deze transitiefase kan de gemeente beslissen op welk tijdstip en op welke wijze het omgevingsplan wordt gevoed door middel van de overheveling van de daarvoor in aanmerking komende onderwerpen uit de APV. Hierbij kunnen prioriteiten worden gesteld naar onderwerp en tijdsvolgorde.

Na het einde van de transitiefase van de Omgevingswet zullen de artikelen in de APV die naar het omgevingsplan hadden moeten worden verplaatst, maar desondanks dan nog steeds worden aangetroffen in de dan overigens nog van kracht blijvende APV, van rechtswege vervallen op grond van het bepaalde in artikel 122 van de Gemw.

Nieuwe model-APV van de VNG in 2027

Afsluitend wordt opgemerkt dat de APV een dynamisch stuk is dat periodiek moet worden aangepast om de recente wijzigingen met enige voortvarendheid te consolideren in de APV, zodat de APV in de pas blijft lopen met de genoemde actuele ontwikkelingen op maatschappelijk en juridisch gebied.

In dit verband wordt naar voren gebracht dat de VNG in dit stadium reeds heeft aangegeven om rond de jaarwisseling (einde 2026/begin 2027) een nieuwe model-APV te presenteren die is afgestemd op de inhoudelijke aanpassing van de model-APV op het omgevingsplan.

Artikelsgewijze toelichting

In deze toelichting wordt een artikelsgewijs overzicht gegeven van de belangrijkste aanpassingen die zijn doorgevoerd in het kader van de actualisering van de huidige APV.

Deze doorgevoerde aanpassingen (hieronder wordt verstaan: nieuwe artikelen, niet opgenomen artikelen, alsmede vanwege de lokale situatie en wensen afwijkende toegevoegde artikelen) worden in het betreffende artikel nader gemotiveerd en toegelicht omwille van een beter begrip van de specifieke materie en achtergronden.

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Uitzondering met betrekking tot de omgevingsvergunning

In de artikelen 1:2 (Beslistermijn), 1:4 (Voorschriften en beperkingen), 1:5 (Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing) en 1:6 (Intrekking of wijziging van vergunning of ontheffing) van de APV wordt uitdrukkelijk aangegeven dat deze artikelen niet van toepassing zijn op een omgevingsvergunning.

De reden dat deze algemene bepalingen uit Hoofdstuk 1 expliciet buiten toepassing worden verklaard ten aanzien van een omgevingsvergunning heeft te maken met de hiërarchie van wetgeving en het juridische principe van de “lex specialis” dat stelt dat een bijzondere wet (de Omgevingswet) voorrang krijgt op een algemene wet (de Algemene wet bestuursrecht) en de hierop gebaseerde lagere regelgeving (de APV als materiële wet).

De Omgevingswet geeft voor deze onderwerpen namelijk zelf een uitputtende dwingende landelijke regeling. Als een activiteit moet worden gereguleerd door middel van een omgevingsvergunning treedt de APV als materiële wet/gemeentelijke verordening aldus terug ten faveure van de Omgevingswet.

Artikel 1:5 Persoonlijk karakter van de vergunning of ontheffing

Het eerste lid van dit artikel bepaalt dat de vergunning of ontheffing persoonlijk is, tenzij bij of krachtens deze verordening anders is bepaald.

Een vergunning wordt persoonlijk genoemd, als die alleen of vooral is verleend vanwege de persoon van de aanvrager (diens persoonlijke kwaliteiten, zoals het bezit van een diploma of een bewijs van onbesproken levensgedrag).

Vanwege het gegeven dat de praktijk steeds meer laat zien dat vergunningen in voorkomende gevallen niet persoonlijk kunnen worden verleend vanwege de aard en het gebruik van de vergunning, is in de APV - na gepleegd overleg met een jurist van de VNG - gekozen om ten aanzien van twee soorten vergunningen deze tevens bedrijfsmatig te kunnen verlenen, namelijk:

- a. de exploitatievergunning ex. artikel 2:28 APV; en
- b. de standplaatsvergunning ex. artikel 5:18 APV.

Aangezien dergelijke vergunningen vrijwel zonder uitzondering op het bedrijf (horeca dan wel standplaatsgebonden bedrijf) rusten (dat veelal ook de aanvraag verzorgt) kunnen deze niet op de persoon van de aanvrager worden verleend. Als voorbeeld hierbij kunnen visbedrijven en bakkerijen worden genoemd.

Artikel 1:7 Termijnen

Het tweede lid van dit artikel reguleert de term “schaarse vergunning”.

Een schaarse vergunning is een vergunning waarvan er slechts één of een beperkt aantal kan worden verleend terwijl er meer (potentiële) aanvragers zijn.

Bij het verlenen van schaarse vergunningen moeten bestuursorganen potentiële gegadigden de mogelijkheid bieden om naar de beschikbare vergunningen mee te dingen.

Ondanks het gegeven dat een dergelijke situatie in Asten minder voor de hand ligt, is een dergelijke bepaling toch opgenomen waarbij een gelding van onbepaalde tijd van de schaarse vergunning in dit

artikellid wordt uitgesloten, omdat het voor nieuwkomers dan nagenoeg onmogelijk is op toe te treden tot de markt.

Artikel 1:8 Weigeringsgronden

Het tweede lid van dit artikel biedt, naast de algemene APV-weigeringsgronden zoals weergegeven in het eerste lid, een bijzondere weigeringsgrond voor een vergunning of ontheffing indien er sprake is van een termijnoverschrijding in het geval een aanvraag buiten een, door het bestuursorgaan vastgestelde, termijn is ingediend.

Meer specifiek wordt bedoeld op de aanvraag om een evenementenvergunning ex. artikel 2:25 APV. Een dergelijke aanvullende weigeringsgrond moet, als juridisch vereiste, in het van toepassing zijnde artikel expliciet worden genoemd.

In de toelichting op artikel 2:25a “Aanvraag vergunning” wordt hier verder op ingegaan.

Hoofdstuk 2. Openbare orde en veiligheid, volksgezondheid en milieu

Afdeling 2.2 Bruikbaarheid, uiterlijk aanzien en veilig gebruik van openbare plaatsen

Artikel 2:10 Voorwerpen op of aan de weg of een openbare plaats

Dit artikel biedt de mogelijkheid greep te houden op situaties in de openbare ruimte die hinder of gevaar opleveren of ontsierend kunnen zijn.

Net zoals in de huidige APV is in de geactualiseerde versie van de APV een breed gestelde algemene regel opgenomen in plaats van een vergunningstelsel.

De gedachte hierbij is dat voor een groot aantal onderwerpen die in de openbare ruimte worden geplaatst, een vergunning overbodig is omdat deze voorwerpen volstrekt geen overlast veroorzaken, maar zelfs bijdragen aan de levendigheid van de openbare ruimte in de gemeente.

Een concretere invulling van het begrip “hinder voor het verkeer”, is in het tweede lid opgenomen.

In het derde lid is de bevoegdheid van het college opgenomen om nadere regels te stellen voor terrassen, uitstallingen en reclameborden. Op deze manier kan het college (nadere) regels stellen over omvang, de vrije doorgang voor verkeer, voetgangers, hulpdiensten en sluitingstijden.

Nadere regels zijn algemeen verbindende voorschriften die een nadere uitwerking geven van onderwerpen die in een wet of verordening op hoofdlijnen zijn geregeld. Wanneer de APV bepaalt dat het college over een bepaald onderwerp nadere regels kan vaststellen, is sprake van een delegatiebepaling. Op grond daarvan kan het college de in de APV opgenomen hoofdlijnen verder uitwerken.

Nadere regels

Nadere regels zijn, in tegenstelling tot beleidsregels die slechts aangeven hoe een bestuursorgaan een reeds verkregen bevoegdheid uitoefent waardoor er niet rechtstreeks verplichtingen aan burgers of bedrijven kunnen worden opgelegd, wel bindend voor burgers en bedrijven en kunnen op grond hiervan verboden en geboden bevatten.

Nadere regels zijn wettelijk geregeld in artikel 156 Gemw waarbij wordt bepaald dat delegatie van een verordenende bevoegdheid alleen kan plaatsvinden aan het college van burgemeester en wethouders of aan een bestuurscommissie.

Anders dan vaak wordt gedacht, kan dus aan de burgemeester (in zijn hoedanigheid van bestuursorgaan) geen verordenende bevoegdheid worden gedelegeerd, omdat de burgemeester in dit artikel niet wordt genoemd. Concreet kan de burgemeester dus geen nadere regels vaststellen, maar alleen beleidsregels.

Beleidsregels zijn wettelijk geregeld in de artikelen 1:3, vierde lid juncto de artikelen 4:81- 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb).

In het vierde lid van dit artikel wordt bepaald dat het “bevoegde bestuursorgaan” ontheffing kan verlenen van het in het eerste lid gestelde verbod.

De term “bevoegde bestuursorgaan” is opgenomen omdat in beginsel voor het verlenen van ontheffingen op grondslag van dit artikel het college het bevoegde bestuursorgaan is, maar voor het verlenen van een eventuele (terras)ontheffing de burgemeester het bevoegde bestuursorgaan is.

In het zesde lid van dit artikel wordt gesteld dat het verbod uit het eerste lid niet van toepassing is op situaties waarin wordt voorzien door artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994.

Dit artikel is het zogenaamde algemene “kapstokartikel” voor het kunnen optreden tegen gevaarlijk of hinderlijk rijgedrag.

Het verbiedt iedereen om zich zodanig in het verkeer te gedragen dat er gevaar op de weg wordt veroorzaakt (of kan ontstaan) en/of dat andere weggebruikers worden gehinderd, of kunnen worden gehinderd.

Het in dit artikel opgenomen verboden gebruik van de weg geldt niet voor terrassen behorend bij een horecabedrijf waarvoor door de burgemeester een exploitatievergunning is verleend op grond van artikel 2:28, eerste lid, APV dan wel een horecaverunning is verleend op grond van artikel 3 van de Aw, omdat een zodanig terras in beide gevallen (als lokaliteit) deel uitmaakt van het horecabedrijf.

Afdeling 2.3 Evenementen

Artikel 2:25 Evenementenvergunning

De bevoegdheid van de burgemeester in het kader van het toezicht op evenementen stoelt op artikel 174 Gemw.

In het derde lid van dit artikel is aangegeven dat de burgemeester belast is met de uitvoering van verordeningen voor zover deze betrekking hebben op het toezicht op de openbare samenkomsten en vermakelijkheden, alsmede op de voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven.

Het begrip “toezicht” is ruimer dan alleen de handhaving van de openbare orde. Het betreft hier ook de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de burger in incidentele gevallen en op bepaalde plaatsen.

Dit aan de burgemeester wettelijk toegewezen toezicht op openbare samenkomsten betreft een exclusieve bevoegdheid tot uitoefening ervan (MvT, Kamerstukken II 19403, 3 p. 50).

In artikel 2:24, eerste lid, APV wordt, in het verlengde van deze bevoegdheid, de term “openbare samenkomsten (niet in de zin van demonstraties) en vermakelijkheden” verder vormgegeven in de definitie van “evenement” die luidt: “elke voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak”.

In het kader van deze bevoegdheid van de burgemeester, zoals weergegeven in artikel 174 Gemw, wordt in artikel 2:25, eerste lid, APV deze bevoegdheid verder geconcretiseerd door de aansluitende codificering van het verbod in de APV om “zonder, of in afwijking van, een vergunning van de burgemeester een evenement te organiseren”.

“Klein” evenement ex. artikel 2:24, derde lid, APV

In de huidige APV is in het derde lid van dit artikel de regeling opgenomen dat er geen (evenementen)vergunning) voor “kleinschalige activiteiten” is vereist indien wordt voldaan aan de vereisten zoals deze zijn genoemd in dit artikellid.

Dit artikellid bepaalt voorts dat, indien er geen onoverkomelijke bezwaren tegen een dergelijke activiteit zijn, de organisator, na ontvangst van het meldingsformulier, een “akkoord kennisgeving” ontvangt.

Op grond van uitspraken van de Raad van State is het onderscheid tussen het beschikkingsbegrip en het meldingsbegrip in juridische zin weggefallen, hetgeen hieronder verder wordt toegelicht. Tevens is besloten om de terminologie inzake “kleinschalige activiteiten” te verlaten, omdat de APV in deze zin geen aansluiting creëert op de systematiek inzake het evenementenbegrip.

Op grond hiervan is gekozen voor de terminologie zoals deze is omschreven in de modelbepaling van de VNG. In artikel, 2:24, derde lid, van de APV wordt het begrip “klein” evenement geïntroduceerd en nader omschreven.

In artikel 2:25, tweede lid, van de APV wordt in dit kader gesteld dat geen vergunning is vereist voor een dergelijk evenement indien wordt voldaan aan de vereisten zoals genoemd in dit artikellid, waarbij met name in dit artikel de figuur van de neutrale “kennisgeving” wordt geïntroduceerd ter vervanging van het meldingsbegrip.

Toelichting verlaten van de term “melding” in de APV

Op 14 januari 2015 heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State uitspraak gedaan in twee procedures (ECLI:NL:RVS:2015:14 en ECLI:NL:RVS:2015:36) over meldingenstelsels waarin antwoord is gegeven op de vraag of, en zo ja, wanneer tegen een reactie van het college van burgemeester en wethouders op een dergelijke melding bezwaar en beroep bij de bestuursrechter openstaat.

Kort samengevat volgt uit deze uitspraken dat in essentie eigenlijk alle reacties op een melding (verbieden, accepteren en niet of te laat reageren) appellabele besluiten zijn geworden in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Op grond hiervan heeft een meldingenstelsel geen toegevoegde waarde meer boven een vergunningstelsel.

De enige uitzondering hierop betreft een meldingenstelsel dat wordt beheerst door een algemene regel waarbij niet is voorzien in enige reactie door een bestuursorgaan.

Het oorspronkelijke meldingenstelsel werd toentertijd in het leven geroepen om te komen tot een vermindering van regels en lasten, waarbij ten aanzien van een melding geen bezwaar- en beroepsmogelijkheid openstond.

De Afdeling heeft deze juridische opvatting echter gecorrigeerd door deze meldingsfiguur gelijk te trekken met de figuur van de “Lex silencio positivo” ex. artikel 4:20b Awb, waarbij wordt bepaald dat de verlening van rechtswege (na het verstrijken van de beslistermijn) geldt als een beschikking (artikel 4:20b, tweede lid, Awb).

Vanwege het streven van de afdeling om een coherent systeem van rechtsbescherming te realiseren, is het van rechtswege intreden van rechtsgevolg dus ook bij de meldingsfiguur van toepassing verklaard.

Als gevolg van deze uitspraken heeft de VNG de model-APV gewijzigd.

Deze systematiek toepassend in de Astense APV heeft ertoe geleid om in artikel 2:24, derde lid juncto artikel 2:25, tweede lid, onderdelen a en b, een algemene regel op te nemen ten aanzien van de regulering van een “klein evenement”.

Indien echter, met toepassing van bovenstaande juridische systematiek, voorschriften aan het plaatsvinden van het evenement dienen te worden verbonden, betekent dit dat van rechtswege een appellabel besluit is ontstaan.

Artikel 2:25a Aanvraag en beslistermijn evenementvergunning

Artikel 1:8, eerste lid, van de APV reguleert, in haar eerste lid, de algemene gronden ten behoeve van de eventuele weigering van de aangevraagde beschikking (vergunning of ontheffing).

In het tweede lid wordt echter bepaald dat een dergelijke beschikking ook kan worden geweigerd indien er sprake is van een termijnoverschrijding op grond waarvan een behoorlijke behandeling van de aanvraag niet mogelijk is.

Dergelijke andere aanvullende weigeringsgronden dienen dan echter als juridisch vereiste (zie hieromtrent ook de toelichting bij artikel 1:8 “weigeringsgronden”) in het betreffende artikel, dan wel ruimer interpreterend, in het samenhangend artikel, te worden genoemd.

Hieraan gevolg gevend is in artikel 2:25b, eerste lid, onderdeel b, van de APV een dergelijke weigeringsgrond opgenomen welke toegepast kan worden indien de termijnen genoemd in artikel 2:25a, tweede lid, niet in acht worden genomen.

Tevens zijn, met hetzelfde motief, aanvullende weigeringsgronden opgenomen voor een vergunning voor een vechtsportevenement (zesde lid), alsmede de plaatsing van een evenement op de evenementenkalender (zevende lid).

Categorisering vergunningplichtige evenementen

In dit artikel wordt een categorisering van evenementen geïntroduceerd die afhankelijk is van de verbonden risico's en de uitstraling op de omgeving die wordt verwacht in het kader van het plaatsvinden van het betreffende evenement.

Op grond van de door het "Coördinatieoverleg evenementenveiligheid Oost-Brabant" vastgestelde "Regionale Procesbeschrijving Evenementenveiligheid Oost-Brabant" (versie 1.1) van 15 april 2025 worden vergunningplichtige evenementen inzake de APV onderverdeeld in drie behandelclassificaties. Deze regionale procesbeschrijving betreft een handreiking om risico's inzake een evenement te beoordelen en faciliteert het evenementenproces in Oost-Brabant.

De genoemde classificaties luiden als volgt.

1. Regulier evenement (A-evenement);
2. Aandachtsevenement (B-evenement);
3. Risicovol evenement (C-evenement).

Deze classificering geschiedt door middel van het invullen van de zogenaamde "Behandelscan Evenementen Brabant".

Het gebruik van de behandelscan is inmiddels gevestigd en zorgt voor een uniforme manier van werken tussen de 32 gemeenten binnen de regio Oost-Brabant en de externe adviesdiensten (Politie, Brandweer en de Geneeskundige Hulpverleningsorganisatie in de regio (GHOR).

De Veiligheidsregio Brabant-Zuidoost (VRBZO) en externe adviesdiensten kunnen, aan de hand van deze behandelscan, relevante aspecten beter op elkaar afstemmen, met name indien het evenement dusdanig risicovol wordt geacht dat een multidisciplinaire afstemming noodzakelijk is dan wel dat kan worden volstaan met een monodisciplinair advies.

In de – nog door de burgemeester vast te stellen – "Beleidsregel Evenementen gemeente Asten" wordt deze materie verder toegelicht met een uitgebreidere aandacht voor de omschrijving van de behandelclassificaties van de vergunningplichtige evenementen zoals weergegeven in de APV.

Artikel 2:25c Evenementenkalender

Dit betreft **een nieuw artikel**.

Noch in de huidige APV, noch in de model-APV van de VNG wordt op dit moment dit instrument toegepast

De evenementenkalender vindt zijn oorsprong in de reeds genoemde "Regionale procesbeschrijving Evenementenveiligheid Oost-Brabant" en biedt een kader voor organisatoren van evenementen om een vooraankondiging van een te houden evenement te plaatsen.

Deze vooraankondigingen hebben tot doel om betrokkenen (organisatoren, buurtbewoners en andere belanghebbenden) in een vroegtijdig stadium kennis te laten nemen van het plaatsvinden van een evenement (datum, locatie, aard en omvang).

De evenementenkalender fungeert in deze zin als planningsinstrument voor organisatoren die op deze wijze inzicht verkrijgen in reeds geplande evenementen om overlapping dan wel ongewenste (regionale) concurrentie tussen evenementen te voorkomen.

Tevens kunnen de operationele diensten in een vroegtijdig stadium inzicht verkrijgen op wat voor beroep er op hen kan worden gedaan in het kader van capaciteitsreservering.

Ondanks het feit dat de evenementenkalender geen juridische status kent, kan de burgemeester op grond van artikel 2:25b, eerste lid, onderdeel a, van de APV een evenementvergunning weigeren als op de evenementenkalender reeds een vooraankondiging is opgenomen voor een ander evenement op de gevraagde locatie en datum.

Afdeling 2.4 Toezicht op openbare inrichtingen

Artikel 2:27 Definities

Coffeeshops/natte en droge horeca

Bedrijven waarin alcoholhoudende dranken bedrijfsmatig worden geschonken voor gebruik ter plaatse hebben een vergunning nodig in de zin van artikel 3 van de Alcoholwet (hierna: Aw). Deze vergunningplichtige bedrijven worden aangeduid met de term “natte horeca”.

In artikel 2:27, eerste lid, van de APV wordt in dit verband de term “openbare inrichting” gebruikt. Daaronder wordt ook de “droge” horeca verstaan, namelijk het schenken van niet-alcoholhoudende dranken – bijvoorbeeld lunchrooms of tearooms – en het verstrekken van zwak-alcoholische dranken voor gebruik elders dan ter plaatse, alsmede “het verstrekken van rookwaar”.

Deze laatste zinsnede - het verstrekken van rookwaar - is in de APV opgenomen om ook “coffeeshops” onder de APV te laten vallen.

In deze paragraaf worden deze coffeeshops dan ook als normale openbare inrichtingen behandeld en zijn er, op grond hiervan, geen bijzondere bepalingen opgenomen met betrekking tot coffeeshops.

Dit roept vanzelfsprekend de vraag op naar de verhouding met de Opiumwet; deze wet verbiedt immers de handel in drugs. Het uitgangspunt in dezen is dat de vergunningverlening op grond van de APV geen enkele betrekking heeft op deze drugshandel, maar alleen op de exploitatie van een alcoholvrije openbare inrichting.

Dit laat overigens onverlet dat ten aanzien van deze coffeeshops, vanwege de effecten die met name deze inrichtingen hebben op de openbare orde, de burgemeester (als bevoegd bestuursorgaan) een beleidsregel ex. artikel 1:3, vierde lid, Awb kan vaststellen om hieromtrent specifiek beleid met betrekking tot coffeeshops vast te stellen zoals dit in buurgemeenten reeds plaatsvindt (bijvoorbeeld het preventief bepalen van een nulbeleid ter voorkoming van de (ongewenste) vestiging van coffeeshops in de gemeente).

Toevoeging term “camping of recreatiepark” aan definitie

Naar aanleiding van de derde wijziging van de APV is, op grond van het daartoe strekkend raadsbesluit van 13 juli 2022 door middel van het invoegen van afdeling 2.9A (de artikelen 2:38a tot en met 2:38h getiteld: “Toezicht op campings en recreatieparken”), een vergunning voor de exploitatie van een camping of recreatiepark met meer dan 25 recreatieverblijfplaatsen verplicht gesteld.

De bepaling van dit specifieke getal wordt in de toelichting op de derde wijziging van de APV echter niet verder toegelicht, maar komt voort uit de volgende overweging:

“Het getal van 25 recreatieverblijfplaatsen is in Nederland de gangbare bovengrens voor de definitie van een “minicamping” of “kleinschalige camping”.

Deze grens wordt namelijk aangetroffen in veel gemeentelijke bestemmingsplannen dan wel in regionale rapporten inzake toerisme (zoals op de Veluwe), waarbij dit maximum wordt gehanteerd om een minicamping te onderscheiden van een reguliere camping.”

Op basis van deze formule is ook in de geactualiseerde APV dit getal van 25 recreatieverblijfplaatsen gehanteerd als bovengrens van de exploitatievergunningplicht voor campings of recreatieparken.

In het kader van de actualisering van de APV is de nummering van deze afdeling gewijzigd in afdeling 2.7b met een identieke titel.

Voor een toelichting op deze afdeling wordt verwezen naar de toelichting op deze titel (naast de uitgebreide toelichting naar aanleiding van de genoemde derde wijziging van de APV).

Naar aanleiding van deze integrale APV-actualisering is de term “camping of recreatiepark” toegevoegd aan de tekst van de definitie van “openbare inrichting” ex. artikel 2:27, tweede lid, van de APV.

Artikel 2:28 Exploitatie openbare inrichting

Slecht levensgedrag

In artikel 2:28, tweede lid, onderdeel b, van de APV wordt bepaald dat de burgemeester een exploitatievergunning weigert indien een leidinggevende van de betreffende openbare inrichting in enig opzicht van slecht levensgedrag is, zoals bedoeld in artikel 8 van de Aw.

Deze reeds eerdergenoemde term (zie artikel 2:25, zesde lid, van de APV) kent in dit artikel echter een verwijzing naar artikel 8 van de Aw.

Deze verwijzing is gestoeld op een uitspraak van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 18 juli 2018 (ECLI:NL:RVS:2018:2456) waarin het volgende werd bepaald:

“Gelet op het ontbreken van een nadere omschrijving van het begrip “slecht levensgedrag” in de APV, de APV kennelijk betoogt te willen aansluiten bij de terminologie van de Drank- en Horecawet (nu: Alcoholwet)”.

Gezien deze wet geen nadere omschrijving kent van deze term kan de burgemeester bij de beoordeling van deze term (zorgvuldige belangenafweging) alle feiten en omstandigheden betrekken, dus niet alleen die feiten en omstandigheden die te maken hebben met de exploitatie van, bijvoorbeeld, een café.

Artikel 2:29 Sluitingstijd openbare inrichting

Als gevolg van:

- het vaststellen en het in werking treden van het “Horecabeleid gemeente Asten” op 3 maart 2026 door de Gemeenteraad, en
- het sluiten van een convenant op 16 mei 2019 door het college van burgemeester en wethouders met “Koninklijke Horeca Nederland, afdeling Asten”,

is het noodzakelijk gebleken om dit APV-artikel te wijzigen.

De wijziging betreft de verruiming van de sluitingstijden van zowel de reguliere horecabedrijven als de paracommerciële horecabedrijven met één uur waardoor de sluitingstijden in lijn worden gebracht met het genoemde convenant. Daarnaast zorgen de latere sluitingstijden voor een betere uitstroom van bezoekers.

Met de wijziging van dit APV-artikel wordt in juridische zin uitvoering gegeven aan deze materie.

Afdeling 2.5 Regulering paracommerciële rechtspersonen en overige aangelegenheden uit de Alcoholwet

Artikel 4, eerste lid, van de Aw reguleert de wettelijke verplichting om “bij gemeentelijke verordening”, ter voorkoming van “oneerlijke mededinging” regels te stellen waaraan paracommerciële rechtspersonen zich te houden hebben bij de verstrekking van alcoholhoudende drank.

In de APV 2017 werd deze materie ondergebracht in Afdeling (2) 8A “Bijzondere bepalingen over paracommerciële rechtspersonen” (meer concreet: de artikelen 2:34 a en

b van de APV).

Separate verordening

Vanwege de groeiende regeldruk op dit onderwerp is ervoor gekozen om deze materie in een separate verordening te reguleren.

De overwegingen die aan deze keuze ten grondslag liggen, zijn zowel praktisch als inhoudelijk.

Een aparte verordening ligt meer voor de hand omdat de wettelijke grondslag is gebaseerd op de Alcoholwet (medebewindsbepalingen gericht op de bescherming van de volksgezondheid en een verantwoorde alcoholverstrekking, met name aan jongeren) terwijl de grondslag van de APV (voor een groot deel) is gebaseerd op de Gemeentewet.

Ook het toezicht en het sanctieregime is gereguleerd in de Alcoholwet en wijkt daardoor af van de APV-bepalingen.

Op grond hiervan is de regeling in de geactualiseerde APV komen te vervallen.

Artikel 2:34f Verbod “happy hours”

Artikel 2:34g Proeverijen in slijtlokaliteiten

Dit zijn beiden nieuw opgenomen artikelen.

Paragraaf 3a van de Alcoholwet - Gemeentelijke verordenende bevoegdheid

In 2016 is de Drank- en Horecawet (DHW) geëvalueerd. Deze evaluatie en het in 2018 gesloten “Nationaal Preventieakkoord” hebben de basis gevormd voor de wijziging van de DHW die op 28 januari 2021 in het Staatsblad werd bekendgemaakt waarbij tevens de naam van deze wet wijzigde in Alcoholwet (hierna: Aw).

Op grond van deze wetswijziging biedt de Aw gemeenten de bevoegdheid om bij verordening, facultatief (geen wettelijke verplichting), die zaken te regelen die de wet in de artikelen 25a tot en met 25g limitatief-imperatief opsomt.

Verbod “happy hours”

Artikel 25d van de Aw maakt het mogelijk om, ter bescherming van de volksgezondheid, of in het belang van de openbare orde, zogenaamde “happy hours” bij gemeentelijke verordening te verbieden.

Dit artikel verstaat onder deze term: het verstrekken van alcoholhoudende drank voor gebruik ter plaatse tegen een prijs die voor een periode van 24 uur of korter, lager is dan 60% van de prijs die in de betreffende horecalokaliteit of op het betreffende terras, gewoonlijk wordt gevraagd.

In overleg met het Team Vergunningen is deze materie in artikel 2:34 van de APV (“bij gemeentelijke verordening”) opgenomen.

Door dit Team is aangegeven dat er in de praktijk behoefte aan bestaat, met name bij de Politie en de boa's, om terug te kunnen vallen op een wettelijk verbod indien daar in voorkomende gevallen aanleiding toe bestaat.

Proeverijen in slijtlokaliteiten

Artikel 25e van de Aw maakt het mogelijk dat de gemeente (lees: burgemeester) ook weer bij gemeentelijke verordening kan bepalen dat slijterijen proeverijen mogen organiseren.

De proeverij mag dan, naast andere voorwaarden op grond van het Alcoholbesluit, alleen plaatsvinden buiten de normale openingstijden van de slijterij, maar wel binnen de tijden waarop de slijterij op grond van de Winkeltijdenwet of de Winkeltijdenverordening geopend mag zijn. Ook moet de slijterij gedurende de slijterij gesloten zijn voor overige klanten.

In overleg met het Team Vergunningen is ook deze bepaling in artikel 2:34a van de APV opgenomen. In de praktijk bleek behoefte te zijn op grond van een aantal daartoe strekkende verzoeken van slijterijen om een dergelijke proeverij te mogen houden.

Afdeling 2.7a Toezicht op smart- en headshops

Deze afdeling 2.7a (de artikelen 2:40, 2:40a en 2:40b) van de APV betreft **een nieuwe afdeling** in de geactualiseerde APV ter regulering van deze smart- en headshops.

Een "headshop" is een winkel waar uitsluitend accessoires en gebruik(er)sartikelen worden verkocht die samenhangen met het gebruik van softdrugs.

Een "smartshop" is een winkel gespecialiseerd in de verkoop van psychoactieve middelen (behalve cannabis dat uitsluitend in een "coffeeshop" wordt verkocht: zie hieromtrent de toelichting bij artikel 2:27 van de APV "Definities").

Op verzoek van de Politie Brabant Zuid-Oost is deze afdeling in de APV opgenomen om de juridische mogelijkheid te realiseren om, bij de eventuele (aanvraag om een) vestiging van deze smart- en headshops in de gemeente, een juridisch kader in de APV voorhanden te hebben om een dergelijke detailhandel te kunnen reguleren (beperkt toestaan dan wel verbieden).

Primair vestigt het eerste lid van artikel 2:40a in dit kader het wettelijk verbod om zonder een daartoe strekkende exploitatievergunning een smart- of een headshop te exploiteren.

Aan de eventuele vergunningverlening kunnen dan (specifieke) voorschriften worden verbonden, tenzij een dergelijke vergunning door de burgemeester wordt geweigerd, waarvoor het tweede lid van dit artikel de (aanvullende) weigeringsgronden bevat.

Tevens biedt de aanvraag om een exploitatievergunning de wettelijke mogelijkheid om een BIBOB-toetsing ex. artikel 3 jo. artikel 7 van deze wet mogelijk te maken ter voorkoming van eventuele ondermijnende effecten, voortvloeiend uit deze detailhandel.

Hiernaast stelt artikel 2:40b van de APV eisen met betrekking tot de aan te leveren gegevens in het kader van de aanvraag.

Afdeling 2.7b Toezicht op campings en recreatieparken

De sector recreatie en toerisme is belangrijk voor gemeente Asten. Ons beleid is gericht op het vergroten van de vitaliteit en kwaliteit binnen deze sector. Dit blijkt zowel uit oud beleid (Avance 2006, Uitvoeringsprogramma recreatie en toerisme 2007), als recent beleid (Omgevingsvisie 2021, inclusief uitwerking in de ontwerpvisie Toerisme en Recreatie 2025).

Niet-recreatief gebruik kan de kwaliteit van de recreatiesector onder druk zetten. Al vele jaren wordt landelijk en provinciaal ingezet op het behouden en verbeteren van de recreatieve kwaliteit van de vakantieparken. Hiervoor stelden in 2021 alle overheden en de recreatieve sector gezamenlijk onder andere al de Actie Agenda Vakantieparken op met daarin afspraken, handreikingen en voorstellen om de vakantieparken te vitaliseren. Ook in gemeente Asten onderkennen we, mede door de landelijke en provinciale aandacht, de noodzaak om op te treden tegen misstanden. Sinds 2021 handhaven we actief op niet-recreatief gebruik van vakantieparken. De kaders hiervoor zijn vastgelegd in Kaders aanpak vitalisering recreatieve locaties gemeente Asten (2021).

Om deze lijn te borgen is het nodig ons instrumentarium zo in te richten dat duidelijk is dat permanente bewoning op campings en recreatieparken niet wordt toegestaan in gemeente Asten. Het gaat hierbij om ruimtelijke instrumenten (zoals visie of omgevingsplan, waarin het gebruik kan worden geregeld), maar ook om de APV. Hierin is een vergunningplicht opgenomen voor exploitatie van campings en recreatieparken. In de APV is opgenomen dat een exploitatievergunning alleen kan worden verstrekt of in stand gehouden kan worden bij zuiver toeristisch-recreatief verblijf. Op dit moment worden onze vakantieparken toeristisch gebruikt.

De vergunningplicht geldt niet voor “Bed and Breakfasts”, hotels en kampeerboerderijen, omdat de risico’s op het gebied van verstoringen van de openbare orde en veiligheid en ondermijnende criminaliteit hier, in eerste instantie, minder groot worden geacht.

Afdeling 2.8 Maatregelen ter voorkoming van overlast, gevaar of schade

Artikel 2:42 Betreden gesloten woning of lokaal

In het eerste lid van dit artikel wordt artikel 174a van de Gemeentewet genoemd.

Dit artikel staat bekend als de “Wet Victoria” en geeft de burgemeester de bevoegdheid om woningen of lokalen te sluiten bij (ernstige) verstoring van de openbare orde.

In het tweede lid van dit artikel wordt artikel 13b van de Opiumwet genoemd.

Dit artikel staat bekend als de “Wet Damocles” en geeft de burgemeester de bevoegdheid om woningen of bedrijfspanden tijdelijk te sluiten wanneer er drugs worden verhandeld, geproduceerd of opgeslagen.

Het doel is het herstellen van de openbare orde en de beëindiging van drugsoverlast.

Aangezien deze artikelen uit respectievelijk de Gemeentewet en de Opiumwet niet de rechtsgevolgen van de sluiting regelen, is dit artikel in de APV opgenomen

Artikel 2:42a Plakken en kladden

In de APV Asten 2017 staat in het tweede lid, onderdeel b, van dit artikel nog de term “krijt” vermeld als verbod om met kalk, “krijt”, teer of een kleur- of verfstof, enige afbeelding, letter, cijfer of teken aan te brengen.

Op grond van deze omschrijving was het op grond van dit APV-artikel formeel verboden om op een openbare plaats met (onder andere) krijt een afbeelding aan te brengen op het trottoir.

Een en ander heeft een aantal jaren geleden in een aantal gemeenten geleid tot verbaliserend optreden tegen (ouders van) kinderen die een stoeptekening aan het maken waren. Dit heeft destijds geleid tot veel verontwaardiging.

Ook is deze stof inmiddels verwijderd uit de model-APV van de VNG.

Omdat desondanks de term “krijt” nog werd aangetroffen in de Astense APV van 2017 (kennelijk vanwege de anciënniteit) en aldus een dergelijk verbod dan nog formeel-juridisch geldt, is deze term uit de APV verwijderd.

Artikel 2:48 Verboden drankgebruik

In het eerste lid van dit artikel wordt bepaald dat het voor personen die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt, verboden is om op een openbare plaats, die deel uitmaakt van een door het college aangewezen gebied, alcoholhoudende drank te gebruiken of aangebroken flessen, blikjes en dergelijke met alcoholhoudende drank bij zich te hebben.

Dit artikellid roept de vraag op waarom een dergelijke bepaling niet geldt voor personen onder de 18 jaar. Het antwoord op deze vraag luidt als volgt.

Artikel 45, eerste lid van de Aw voorziet reeds in een dergelijk verbod.

Dit artikellid bepaalt namelijk dat het voor personen die de leeftijd van 18 jaar nog niet hebben bereikt, verboden is om op voor publiek toegankelijke plaatsen alcoholhoudende drank aanwezig te hebben of voor consumptie gereed te hebben, met uitzondering van plaatsen waar bedrijfsmatig of anders dan om niet, alcoholhoudende drank voor gebruik elders dan ter plaatse wordt verstrekt.

Omdat er aldus voor personen vanaf de leeftijd van 18 jaar geen wettelijke basis bestond om in de openbare ruimte dit alcoholgebruik te verbieden, is, in aanvullende zin, dit verbod in de geactualiseerde APV opgenomen.

Artikel 2:48a Verboden lachgasgebruik

Omdat lachgas vanaf 1 januari 2023 een softdrug is, wordt het verboden gebruik ervan duurzaam gereguleerd door artikel 2:74a “Openlijk drugsgebruik”.

Daarmee is de juridische legitimatie van het specifieke lachgasartikel vervallen.

Voor een verdere toelichting wordt verwezen naar artikel 2:74a van de APV.

Artikel 2:50a Messen en andere voorwerpen als steekwapen

In afwachting van een landelijk messenverbod wordt in de APV een lokaal verbod ingesteld, gericht op het dragen van messen in de openbare ruimte.

Een dergelijk verbod is toegestaan op grond van het arrest van de Hoge Raad van 15 december 2020 (ECLI:NL:HR: 2020:1993).

Het doel van **dit nieuw opgenomen artikel** in de APV betreft bescherming te bieden tegen mogelijke aantasting van de openbare orde en veiligheid door het bij zich hebben (dragen) van messen en andere voorwerpen, die als steekwapen kunnen worden gebruikt, te verbieden.

Het artikel is een aanvulling op de Wet wapens en munitie (hierna: Wwm).

Het verbiedt het bij zich hebben van andere dan in de Wwm aangeduide messen of voorwerpen die als steekwapen kunnen worden gebruikt, maar waarbij nog geen sprake is van een situatie waarin, gelet op hun aard of de omstandigheden waaronder deze voorwerpen worden aangetroffen, redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zij zijn bestemd om letsel aan personen toe te brengen of te dreigen.

Hierdoor kan aantasting van de openbare orde preventief worden voorkomen en wordt de veiligheid bevorderd.

Artikel 2:54 Verbod gebruik openbare plaats als slaappleats

Dit artikel betreft **een nieuw artikel** in de APV.

Op verzoek van de Politie, als uitvloeisel van daartoe gepleegd overleg, is dit artikel, in preventieve zin, in de APV geplaatst.

Het verbod heeft als doel om hinder, overlast, brandgevaar, verontreiniging van de openbare ruimte en risico's voor de volksgezondheid te voorkomen en tegen te gaan.

Het slapen op openbare plaatsen draagt bij aan de verloedering van de gemeente.

Ook het ontbreken van sanitaire voorzieningen ter plekke draagt daaraan bij.

Door middel van een daartoe strekkend aanwijzingsbesluit geldt in de als zodanig aangewezen gebieden tussen zonsondergang en zonsopgang een algeheel verbod op het slapen op openbare plaatsen (hieronder vallen ook de weg en het openbaar water).

Hiermee kan in die gebieden het onwenselijk geachte buiten overnachten, door bijvoorbeeld toeristen in bossen of heidegebieden, worden tegengegaan.

Het college heeft de mogelijkheid om een ontheffing te verlenen van dit verbod (bijvoorbeeld in het kader van een te houden evenement).

Artikel 2:59a Gevaarlijke honden op eigen terrein

Dit nieuwe artikel is toegevoegd aan de APV en betreft een aanvulling op het bestaande artikel 2:59 van de APV "Gevaarlijke honden".

Dit artikel biedt de burgemeester de mogelijkheid om een aanlijn- en/of muilkorfgebod op te leggen voor het laten verblijven of laten lopen van een gevaarlijke hond op een openbare plaats of op het terrein van een ander.

De inhoud van dit artikel is echter niet in alle gevallen voldoende om bijtincidenten te voorkomen. Een dergelijke maatregel voorkomt niet dat mensen worden geconfronteerd met bijtincidenten op privéterrein; bijvoorbeeld post- en pakketbezorgers.

Om aan deze problematiek tegemoet te komen, is artikel 2:59a toegevoegd aan de APV. Dit artikel bepaalt dat het de eigenaar of houder, van een gevaarlijke hond verboden is die hond zonder muilkorf op zijn terrein los te laten lopen, tenzij hij de in het tweede lid van dit artikel genoemde voorzieningen heeft getroffen.

Artikel 2:60 Houden of voeren van hinderlijke of schadelijke dieren

Het oogmerk van dit artikel is het voorkomen of beëindigen van hinder of overlast voor de omgeving of het veroorzaken van schade aan de volksgezondheid, door het houden van dieren.

Het college is bevoegd om, door middel van een aanwijzingsbesluit, plaatsen aan te wijzen waar naar zijn oordeel het houden van bepaalde dieren hinderlijk, overlastgevend of schadelijk is.

Omdat een aanwijzingsbesluit via een locatieaanwijzing een algemeen karakter kent, is een dergelijk besluit niet gericht op de houder van deze betreffende dieren, maar is het alleen gericht op het effect dat het houden van deze dieren op de omgeving en de volksgezondheid heeft.

Artikel 2:65 Bedelarij

Dit artikel is aangepast om aan te sluiten bij actuele mensenrechtelijke jurisprudentie (EHRM 19-01-2021, ECLI:CE:ECHR:2021:01119JUD001406515 en ECSR 05-03-2026, Complaint No. 224/2023, <https://hudoc.esc.coe.int/?i=cc-224-2023-dmerits-en>). Het bedelen om in noodzakelijke levensbehoeften te voorzien valt onder de bescherming van artikel 8 EVRM. Daarom kan niet tegen iedere vorm van bedelen handhavend worden opgetreden.

Het verbod is beperkt tot situaties waarin sprake is van agressieve, opdringerige of anderszins objectief overlastgevende vormen van bedelen die de openbare orde verstoren of de rechten van anderen aantasten. De toepassing van deze bepaling vereist steeds een beoordeling van de concrete omstandigheden van het geval. Daarbij dient onder meer aandacht te worden besteed aan de kwetsbare positie van betrokkene, de aard van het gedrag en de proportionaliteit en subsidiariteit van het optreden.

Handhaving is slechts gerechtvaardigd indien deze noodzakelijk is ter bescherming van een legitiem belang, zoals de openbare orde of de rechten van derden, en geen minder ingrijpende maatregelen beschikbaar zijn. Het enkel zichtbaar zijn van armoede, het onbehaaglijke gevoel dat bedelen kan oproepen of de wens een gebied aantrekkelijker te maken voor bezoekers vormen geen zelfstandige grond voor toepassing van deze bepaling. Hulpverlening en toeleiding naar zorg of opvang hebben waar mogelijk de voorkeur boven repressief optreden.

Afdeling 2.9 Bestrijding van heling van goederen

In de artikelen 2:66 tot en met het vervallen artikel 2:70 van de APV is deze bestrijding van de heling van goederen gereguleerd.

Landelijke regeling

Bij de Tweede Kamer is een wetsvoorstel in behandeling in verband met de verbetering van de bestrijding van heling, het witwassen en de daaraan ten grondslag liggende vermogensdelicten (Kamerstukken II, 36036).

Een belangrijk deel van het wetsvoorstel is gericht op het landelijk voorschrijven van de lokale praktijk, waarin wordt gewerkt met het digitale opkopersregister, het digitale opkopersloket en een bewaartermijn voordat gebruikte en ongeregelde goederen mogen worden doorverkocht.

Het is de bedoeling om bij algemene maatregel van bestuur (hierna: AMvB) de registratieplicht te beperken tot diefstalgevoelige gebruikte en ongeregelde goederen en een beperkte registratieplicht te laten gelden voor de niet-commerciële kringloopbranche in het geval van gratis verworven goederen.

Dit wetsvoorstel en de AMvB hebben gevolgen voor deze genoemde artikelen in de APV ten aanzien van de werkwijze en verantwoordingsplicht van handelaren in goederen (verplicht verkoopregister en bewaartermijn).

Deze wettelijke ontwikkelingen worden afgewacht. In de tussentijd worden deze artikelen in de APV gehandhaafd.

Afdeling 2.10 Consumentenvuurwerk

In deze afdeling (de artikelen 2:71 tot en met 2:73a) werd voorheen zowel het gebruik van consumentenvuurwerk als het carbidshieten in de APV gereguleerd.

Met betrekking tot het gebruik van consumentenvuurwerk wordt het volgende opgemerkt.

Landelijk vuurwerkverbod

Met de inwerkingtreding van de Wet veilige jaarwisseling en het Besluit veilige jaarwisseling per 1 augustus 2026 vervallen de gemeentelijke bevoegdheden om in de APV regels te stellen over de verkoop van consumentenvuurwerk en het aanwijzen van vuurwerkvrije gebieden. De wet voorziet in een landelijk verbod op het afsteken van consumentenvuurwerk, met uitzondering van fop- en schertsvuurwerk (categorie F1). Daarnaast zijn in de wet en het besluit regels opgenomen over ontheffingen en de verkoop van vuurwerk aan ontheffingshouders.

Aangezien de materie uitputtend is geregeld in hogere regelgeving, komen de desbetreffende bepalingen uit de APV te vervallen.

De bevoegdheid om ontheffing te verlenen berust bij de burgemeester, binnen de kaders van de wet, het besluit en eventueel door de burgemeester vastgesteld beleid. Hoewel de gemeenteraad hierover geen verordenende bevoegdheid meer heeft, blijft de burgemeester over de uitoefening van deze bevoegdheid verantwoording verschuldigd aan de gemeenteraad op grond van artikel 180 van de Gemeentewet. Voor de praktische invulling van deze bevoegdheid wordt verwezen naar de door de VNG opgestelde handreiking.

Afdeling 2.11 Drugsoverlast

Artikel 2:74 Drugshandel op straat

Artikel 2:74a Openlijk drugsgebruik

Met ingang van 1 juli 2025 zijn artikel 2a en de “lijst 1a” aan de Opiumwet toegevoegd.

Daarin zijn nieuwe psychoactieve stoffen (zogenaamde “designerdrugs”) onder de werking van de Opiumwet gebracht. Het betreft enkel een groep stoffen die sterk lijkt op middelen die op “lijst 1” van de Opiumwet staan.

De artikelen 2:74 en 2:74a van de APV zijn erop gericht om hinder, overlast en gevoelens van onveiligheid door drugshandel en drugsgebruik te voorkomen. Hoewel de designerdrugs kunnen worden aangemerkt als “daarop gelijkende waar”, een zinsnede die wordt aangetroffen in beide artikelen, is het toch wenselijk om hierin ook de substanties als bedoeld in artikel 2a van de Opiumwet te noemen.

Hiertoe zijn in de artikelen de volgende toevoegingen opgenomen: “of substanties” en “2a”.

Afdeling 2.12 Bijzondere bevoegdheden van de burgemeester

Artikel 2:78 Gebiedsontzeggingen

Dit in de huidige APV reeds opgenomen artikel is in overeenstemming gebracht met de model-APV.

Dit artikel strekt ertoe de burgemeester de bevoegdheid te geven tot het opleggen van een gebiedsontzegging bij (ernstige vrees voor) een openbare ordeverstoring of overlastgevend gedrag. De burgemeester kan deze gebiedsontzegging opleggen aan personen die strafbare feiten of openbare-ordeverstorende handelingen verrichten en veelal al éénmaal een bestuurlijke waarschuwing hebben ontvangen.

Deze bevoegdheid kan de burgemeester, naast drie andere juridische grondslagen, ontlelen aan de APV.

Deze nadere grondslagen betreffen:

- De lichte bevelsbevoegdheid ex. artikel 172, derde lid, van de Gemw;
- De noodbevelsbevoegdheid ex. artikel 175, eerste lid, van de Gemw;
- Een gebiedsontzegging ex. artikel 172a van de Gemw op grond van de Wet maatregelen bestrijding voetbalvandalisme.

Gezien bij de te nemen maatregelen de APV voorrang heeft op de Gemw (Hoge Raad 11-03-2008, ECLI:NL:HR:2008:BB4096) is ervoor gekozen om een dergelijke regeling in de APV op te nemen.

De VNG heeft in juli 2024 (via de ledenbrief Lbr. 24/029) een wijziging doorgevoerd met betrekking tot dit artikel.

De wijziging betreft de opname van een vierde lid waardoor er een feitcode aan de overtreding van de gebiedsontzegging kan worden gekoppeld.

In combinatie met de strafbaarstelling in artikel 6:1 van de APV is het mogelijk om een boete op te leggen aan degene die een gebiedsontzegging overtreedt.

Artikel 2:79 Woonoverlast als bedoeld in artikel 151d Gemeentewet

In dit artikel is een zorgplicht opgenomen voor gebruikers en verhuurders van woningen om geen ernstige en herhaaldelijke hinder voor omwonenden te veroorzaken.

Dit artikel is in overeenstemming met artikel 151d Gemw zoals dit sinds 1 januari 2021 luidt.

Artikel 151d Gemw regelt dat de raad bij verordening kan bepalen dat degene die een woning, of een bij die woning behorend erf, gebruikt, of tegen betaling in gebruik geeft, aan een persoon die niet als ingezetene met een adres in de gemeente in de basisregistratie personen is ingeschreven, er zorg voor draagt dat door gedragingen in of vanuit die woning, of dat erf, in de onmiddellijke nabijheid van die woning, of dat erf, geen ernstige en herhaaldelijke hinder voor omwonenden wordt veroorzaakt.

De burgemeester is bevoegd tot oplegging van een last onder dwangsom als bedoeld in artikel 125, eerste lid, Gemw.

Uit de wet volgt dat dit instrument is bedoeld als een “ultimum remedium” en aldus alleen wordt ingezet als er geen andere geschikte manier voorhanden is om de overlast aan te pakken dan wel dat alle andere instrumenten al zijn geprobeerd zonder het gewenste resultaat (zoals bijvoorbeeld buurtbemiddeling).

Artikel 2:80 Sluiting voor publiek openstaand gebouw of bijbehorend erf

Dit nieuwe artikel geeft de burgemeester de mogelijkheid om over te gaan tot sluiting van een voor het publiek openstaand gebouw of een daarbij behorend erf als overlast, verstoring van de openbare orde of aantasting van het woon- en leefklimaat dreigt.

De burgemeester kan met behulp van dit artikel optreden als er vanuit een dergelijk gebouw strafbare feiten plaatsvinden of als ondernemers van bedrijven, zoals garages, autoverhuurbedrijven, uitzendbureaus of winkels, overlast (blijven) veroorzaken of ter plaatse strafbare feiten plegen, deze faculteiten gedogen of op andere wijze toestaan.

Ook geeft het artikel de burgemeester de mogelijkheid om op te treden als er in of vanuit een pand (niet zijnde een woning) wordt gegokt, waarvoor geen toestemming is gegeven op grond van de Wet op de Kansspelen.

Artikel 2:81 van de APV bevat een aanvullende sluitingsbevoegdheid als er sprake is van een vergunningplicht.

Artikel 2:81 Tegengaan onveilig, niet leefbaar en malafide ondernemersklimaat

Om de aanpak van “ondermijning” te versterken, is **dit nieuwe artikel** in de APV opgenomen, gericht op het stimuleren van een gezond ondernemersklimaat.

Dit artikel geeft de burgemeester de bevoegdheid om, via een aanwijzingsbesluit, specifieke bedrijfsmatige activiteiten aan te wijzen die vergunningplichtig zijn.

Hij kan deze bevoegdheid inzetten als dat nodig is om verstoring van de openbare orde of een nadelige beïnvloeding van de leefbaarheid tegen te gaan als die wordt veroorzaakt door een onveilig en malafide ondernemersklimaat vanuit een gebouw, een branche of een gebied.

Het betreft hier geen vergunning in het belang van een economische ordening, maar primair een vergunning in het belang van de openbare orde en veiligheid. Daarom wordt deze vergunning ook wel de “ondermijningsvergunning” genoemd en is de bevoegdheid hiertoe bij de burgemeester als bestuursorgaan belegd.

De mogelijkheid tot het instellen van een vergunningplicht voor ondernemers is één van de instrumenten ten behoeve van de bestrijding van malafiditeit in het ondernemerschap.

Ook gaat er een preventieve werking van uit.

Tevens kan bij de aanvraag om een dergelijke vergunning artikel 3 jo. artikel 7 van de Wet Bibob worden ingezet; in 2013 is het toepassingsgebied van deze wet namelijk uitgebreid naar alle gemeentelijke vergunningen die worden verleend voor een bedrijfsmatige activiteit.

Afdeling 2.12a Huisvesting arbeidsmigranten

De artikelen die deel uitmaken van deze afdeling (de artikelen 2:82 tot en met 2:82d) hebben een gewijzigde nummering gekregen als gevolg van het opnemen van de nieuwe artikelen 2:80 en 2:81 in afdeling 2.12 (als toegevoegde artikelen behorend bij de bijzondere bevoegdheden van de burgemeester).

Artikel 2:82a, eerste lid, van de APV bepaalt dat het verboden is om zonder vergunning van het college arbeidsmigranten te huisvesten.

Deze vergunning is gericht op de bescherming van de openbare orde en veiligheid in en rond de huisvestingvoorziening. Hiertoe wordt ook de integriteit van de exploitant getoetst door middel van een Bibob-procedure.

In de APV 2017 wordt informatie gevraagd die geen betrekking heeft op het kunnen waarborgen van de openbare orde en veiligheid, maar wat meer thuishoort in een ruimtelijke (omgevings)vergunning (zoals de aanwezigheid van voldoende parkeervoorzieningen en woonoppervlakte).

Tegelijkertijd wordt de vraagstelling gemist op het vlak van de beoordeling van de geschiktheid van de beheerder (bijvoorbeeld de verplichting om een Verklaring omtrent Gedrag (VOG) aan te leveren).

Vanwege deze motieven zijn de volgende wijzigingen in afdeling 2.12a aangebracht:

- Het aanpassen van de definitie van “arbeidsmigrant”, zodat deze aansluit op de definitie die in het huidige beleid “Huisvesting arbeidsmigranten gemeente Asten 2025” is opgenomen. Deze definitie wordt ook door de Rijksoverheid gehanteerd in de Wet goed verhuurderschap uit 2023;
- De toevoeging van extra definities met het doel de verschillende rollen duidelijk te maken;
- Een tekstuele verduidelijking omtrent de aanvrager van de vergunning;
- Een toevoeging van een bepaling inzake de verplichting van de beheerder om een VOG aan te vragen;
- Het verwijderen van de bepalingen in de huidige APV die betrekking hebben op de ruimtelijke ordening, omdat deze materie in een andere procedure dient te worden getoetst (omgevingsvergunning);
- De actualisering van het vermelde beleid op het gebied van de huisvesting arbeidsmigranten (het oude beleid uit het jaar 2020 vervangen door het beleid uit 2025);
- De aanpassing/tekstuele verduidelijking van het artikel inzake het nachtregister.

Hoofdstuk 3 Regulering prostitutie, seksbranche en aanverwante onderwerpen

Afdeling 3.1 Algemene bepalingen

Artikel 3:1 Afbakening

Dit artikel bepaalt dat de artikelen 1:2 en 1:5 tot en met 1:8 van de APV niet van toepassing zijn op het bij of krachtens dit hoofdstuk bepaalde.

Een afbakening van dit hoofdstuk van de APV ten opzichte van enkele (algemene) bepalingen van de APV is wenselijk, omdat de genoemde bepalingen betrekking hebben op onderwerpen die waarschijnlijk op korte termijn in of krachtens de Wet regulering sekswerk (Kamerstuknummer: 35.715), in afwijking van de algemene bepalingen van de APV, moeten worden geregeld.

Om niet binnen afzienbare tijd opnieuw substantiële materiële wijzigingen aan te hoeven brengen in de APV wordt ervoor gekozen, vooruitlopend op de verwachte inwerkingtreding van deze wet, deze materie in lijn met deze wet te regelen. Op grond hiervan is deze afbakeningsbepaling opgenomen.

Dit wetsvoorstel is nog in behandeling bij de Eerste Kamer.

Met dit voorstel wordt prostitutie en andere vormen van sekswerk in Nederland verder gereguleerd en worden daarmee misstanden in de seksbranche voorkomen of verminderd.

Alle personen die sekswerk verrichten, dienen een vergunningsgesprek te voeren bij één van de daartoe aangewezen gemeenten. Tijdens dit gesprek wordt getoetst of de prostituee voldoende zelfredzaam is en niet tot de werkzaamheden wordt gedwongen.

Zo moet een prostituee ten minste 21 jaar zijn, zelfredzaam zonder dwang, goed geïnformeerd zijn over de risico's van het werk, de rechten en plichten kennen en weten waar kennis, zorg en hulp beschikbaar is om het beroep zo veilig en gezond mogelijk te kunnen uitoefenen dan wel om ermee te kunnen stoppen.

De klanten van een prostituee zonder vergunning zijn strafbaar, evenals exploitanten die een prostituee zonder vergunning voor zich laten werken.

Hoofdstuk 4 Bescherming van het milieu en het natuurschoon en zorg voor het uiterlijk aanzien van de gemeente

Afdeling 4.1 Voorkomen of beperken geluidhinder en hinder door verlichting

Artikel 4:1 Definities

Activiteitenbesluit milieubeheer

In de aanhef en in het eerste aandachtspunt van dit artikel wordt bepaald dat onder het “Activiteitenbesluit milieubeheer” wordt verstaan: “het activiteitenbesluit milieubeheer zoals het besluit luidde direct voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Omgevingswet”. De Omgevingswet (hierna: Ow) is op 1 januari 2024 in werking getreden.

Na deze inwerkingtreding van de Omgevingswet is het Activiteitenbesluit milieubeheer sinds 1 januari 2024 vervangen door het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal). In de (model-)APV wordt in de artikelen 4:1, 4:2, 4:3 en 4:5 desondanks nog structureel verwezen naar geluidsnormen in dit vervallen besluit (artikelen 2.17, 2.17a, 2.19, 2:19a en 2:20).

De reden hiervoor wordt als volgt gemotiveerd.

Op grond van artikel 8.2.2 van het Invoeringsbesluit Omgevingswet kunnen de artikelen 4:1 tot en met 4:5a van de APV uiterlijk tot het einde van de transitiefase van de Omgevingswet blijven gelden. Voor handhaving van de status quo moet de wetgeving zoals die vóór de inwerkingtreding van de Ow geldt, dus van toepassing blijven.

Het betreft de volgende wetgeving: de Wet milieubeheer, het Activiteitenbesluit milieubeheer, de Wet geluidhinder en het Besluit geluidhinder zoals deze luiden direct voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Ow.

Omdat in verschillende artikelen wordt verwezen naar Activiteitenbesluit milieubeheer is daarvan een definitie opgenomen in artikel 4:1 van de APV.

Artikel 4:3 Kennisgeving incidentele festiviteiten

In het 8^e lid van dit artikel wordt gesteld dat de betreffende geluidsnorm alleen geldt voor het “bebouwde gedeelte” van de inrichting en niet voor de “buitenruimte”.

Aldus wordt de mogelijkheid om muziekgeluid te produceren bij een festiviteit beperkt tot binnen het gebouw van een inrichting.

Gebouwen hebben over het algemeen een bepaalde geluiddempende werking. Op het buitenterrein zijn minder mogelijkheden aanwezig voor het beperken van geluidemissies.

Muziekgeluid op buitenpodia of op het buitenterrein van horecagelegenheden bij evenementen, kan in de betreffende evenementenvergunning worden geregeld.

Artikel 4:3a Verboden incidentele festiviteiten

Dit bestaande APV-artikel is met een gewijzigde nummering (oorspronkelijk artikel 4:4 van de APV) ongewijzigd behouden.

Artikel 4:4 Gehoorschadepreventie

Dit nieuwe artikel is toegevoegd aan de APV als toevoeging aan de vele artikelen in de APV die maximale geluidsniveaus, of anderszins geluidhinder, reguleren.

- Artikel 2:24, derde lid, onderdeel e, van de APV kent een regeling met betrekking tot de begrenzing van het maximale toelaatbare geluidsniveau bij “kleine evenementen” van 75dB(A) en 85 dB(C) op de gevels van omringende woningen;
- Artikel 4:5 van de APV “Onversterkte muziek” bepaalt dat het ten gehore brengen van onversterkte muziek binnen inrichtingen een geluidsniveau kent van maximaal 70 dB(A);
- Artikel 4:5b van de APV “Geluidhinder in de openlucht” bepaalt, in het eerste lid, dat het verboden is om buiten een inrichting in de openlucht een geluidsapparaat (...) in werking te hebben op een zodanige wijze dat geluidhinder wordt veroorzaakt;
- Artikel 4:6 van de APV “Overige geluidhinder” bepaalt dat het verboden is om buiten een inrichting geluidsapparaten in werking te hebben of handelingen te verrichten op een zodanige wijze dat voor een omwonende geluidhinder wordt veroorzaakt; bijvoorbeeld een niet-permanente activiteit zoals een kermis.

Aangezien op elk buitenevenement geluid wordt geproduceerd, stemgeluid van bezoekers, muziekproductie (versterkt dan wel onversterkt), geluid van omroepinstallaties en attracties, voertuigen van komende en vertrekkende bezoekers, is ter voorkoming van gehoorschade, met name bij kinderen, in overleg met de Omgevingsdienst Zuidoost-Brabant (ODZOB) artikel 4:4 van de APV “Gehoorschadepreventie” aan de APV toegevoegd.

- Het geluidsniveau op alle voor bezoekers toegankelijke plaatsen mag niet hoger zijn dan 102 d(B)A, gemeten over 15 minuten bij de hoogst belaste publiektoegankelijke plek;
- Het geluidsniveau bij evenementen, gericht op kinderen, mag niet hoger zijn dan 88dB(A) . Waarschuwingen en gehoorbescherming zijn dan niet nodig.
- Bij evenementen waarbij mechanische versterkte muziek ten gehore wordt gebracht, met een niveau van 92 dB(A) moet de organisator van het evenement de maatregelen nemen zoals vermeld in het derde lid van dit artikel.

LAeq

De term “LAeq”, die meerdere malen wordt aangetroffen in dit artikel, staat voor het A-gewogen equivalente continue geluidsniveau in decibel dB(A).

Het is het energetisch gemiddelde van een wisselend geluidsniveau over een bepaalde periode, omgerekend naar één constant geluid met dezelfde totale hoeveelheid geluidsenergie.

Geluid in een drukke leefomgeving fluctueert constant. Aangezien pieken en dalen elkaar afwisselen, zegt één momentopname weinig over de totale geluidbelasting.

De LAeq wordt door de overheid en in de geluidstechniek gebruikt als dé standaardindicator omdat deze waarde de beste correlatie heeft met de mate van geluidshinder die mensen ervaren.

Afdeling 4.2 Bodem-, weg- en milieuverontreiniging

Artikel 4:9a Verbod oplaten ballonnen

Dit extra artikel is in de APV opgenomen in het kader van de derde wijziging van de APV op 13 juli 2022 op verzoek van het Team Ruimte.

Ballonnen oplaten is slecht voor het milieu, alsmede gevaarlijk voor dieren die het plastic (kunnen) inslikken. Aldus moet worden voorkomen dat dit plastic afval in de openbare ruimte en de natuur terecht komt.

Hiernaast worden wensballonnen verwarmd door een open vlam die onder de ballon hangt. De brandweer raadt het gebruik van dergelijke ballonnen af, omdat het open vuur betreft dat stuurlaos de lucht ingaat en willekeurig, ook bij naburige gemeenten, op bijvoorbeeld een rieten dak van een woning terecht kan komen met alle gevolgen van dien.

Op grond hiervan is in de geactualiseerde APV dit artikel gehandhaafd in navolging van 30 van de 56 Brabantse gemeenten.

Afdeling 4.3 Het bewaren van houtopstanden

Aanleiding

Het opnemen van regels voor het kappen van houtopstanden in de APV heeft primair als doel het beschermen en behouden van groenstructuren, landschappelijke waarden en de kwaliteit van de leefomgeving. Hiermee wordt voorkomen dat waardevolle houtopstanden zonder zorgvuldige afweging worden gekapt.

Deze herziening sluit enerzijds aan bij de verplichtingen uit de Europese Natuurherstelverordening (NHV), waarin is vastgelegd dat de hoeveelheid stedelijk groen en de boomkroonbedekking tot 2030 niet mogen afnemen. De aangepaste APV draagt bij aan het realiseren van deze doelstelling. Tevens wordt de APV beter in overeenstemming gebracht met de uitgangspunten en ambities uit het vastgestelde Programma Groen gemeente Asten.

Programma Groen gemeente Asten 2024-2033

De raad van de gemeente Asten heeft in haar vergadering van 14 mei 2024 het “Programma Groen” gemeente Asten 2024-2033 vastgesteld.

In dit “Programma Groen” zijn voorstellen opgenomen die doorgevoerd zouden worden in de vaststelling van de nieuwe APV. Op basis van voortschrijdend inzicht is ervoor gekozen sommige onderdelen uit het programma aan te passen dan wel niet alle voorstellen uit het programma over te nemen.

Om onduidelijkheid bij derden met betrekking tot deze regelgeving te voorkomen, wordt gelijktijdig met de vaststelling van de (geactualiseerde) APV bijlage 4 “Opsomming aanpassingen APV-regels” van dit “Programma Groen” ingetrokken. Hiermee vormt de geactualiseerde APV het actuele en leidende beleids- en toetsingskader voor de bescherming van houtopstanden binnen de gemeente.

Artikel 4:10 Definities

In het eerste aandachtstreepje van dit artikel wordt de term “boom” gedefinieerd.

De afbakening van wat onder een “boom” moet worden verstaan is van belang in het verband met het aangeven van de ondergrens van de bescherming van een boom.

De bepaling van de dwarsdoorsnede van de stam van minimaal 10 centimeter op 130 centimeter hoogte boven het maaiveld betreft een gangbare norm en komt overeen met een omtrek van 31 centimeter.

Ook dode bomen vallen onder de vergunningplicht ex. artikel 4:11, eerste lid, van de APV. Een dergelijke boom is in de betreffende definitie opgenomen, omdat ook dode bomen, in ecologisch opzicht, vaak zeer waardevol zijn. Daarnaast is een dergelijke boom in de betreffende definitie opgenomen om illegale kap te voorkomen, aangezien achteraf lastig vast te stellen is of een boom daadwerkelijk dood was.

NVTB-methode

In het laatste aandachtstreepje van dit artikel wordt de NVTB-methode gedefinieerd, zijnde de door de Nederlandse Vereniging van Taxateurs van Bomen ontwikkelde methode voor het bepalen van de waarde van bomen en het vaststellen van schade aan bomen.

Deze boomwaardebepalingsmethode is de opvolger van de “methode Raad” en is op dit moment geaccepteerd als, in juridische zin, de meest aanvaardbare methode om de waarde van bomen te bepalen.

Artikel 4:11 Omgevingsvergunning voor het vellen van houtopstanden

Zoals reeds is aangegeven, wordt in het eerste lid van dit artikel het juridische uitgangspunt gecodificeerd; in beginsel is een omgevingsvergunning vereist voor de in dit artikellid, in de onderdelen a tot en met e opgesomde vergunningplichtige categorieën, waarbij in onderdeel c de reeds eerder aangehaalde “lijst van beschermwaardige bomen” is opgenomen.

Convenant gemeente Asten – NCB-afdelingen Asten, Heusden en Ommel

In onderdeel f van het tweede lid van dit artikel wordt het convenant aangehaald dat op 28 februari 1996 is gesloten tussen de gemeente Asten en de Noordbrabantse Christelijke Boerenbond (NCB).

Dit convenant beoogde de stimulering van erfbeplantingen en landschappelijke beplantingen in het kader van het 100-jarig jubileum van de NCB.

Inmiddels is deze NCB gefuseerd met de omliggende NCB-regio Deurne, Helmond-Mierlo en Someren tot de “ZLTO-De Peel”.

In het zesde artikel van het convenant wordt de looptijd van dit convenant beperkt tot 1 mei 1999, waarbij aanvullend wordt gesteld dat “uiterlijk 1 december 1998 overleg wordt gevoerd over de verlenging van het project”.

Tot op heden is niet gebleken van een verlenging op grond waarvan moet worden geconcludeerd dat de verplichtingen voorkomend uit dit convenant zijn komen te vervallen.

Met betrekking tot de bestaande houtopstand die in het kader van de afspraken uit het convenant is gerealiseerd én nog fysiek aanwezig is, is in artikel 4:11, tweede lid, onderdeel f, de regeling opgenomen dat geen omgevingsvergunning is vereist voor deze specifieke categorie bomen mits wordt voldaan aan het in dit artikellid opgenomen vereiste.

Artikel 4:11a Aanvraag en weigeringsgronden omgevingsvergunning

In het eerste lid wordt bepaald dat de omgevingsvergunning alleen kan worden aangevraagd “door of namens dan wel met toestemming van degene die krachtens zakelijk recht of door degene die krachtens publiekrechtelijke bevoegdheid gerechtigd is om over de houtopstand te beschikken”.

Deze beperking van de kring van aanvragers roept de vraag op of de APV, zijnde een algemeen verbindend voorschrift (verordening) en hierdoor qua wetgeving van lagere orde dan een wet in formele zin, in casu de Algemene wet bestuursrecht (Awb), hier in juridische zin toe gerechtigd is, oftewel de Awb in zekere zin opzij kan zetten.

Volgens artikel 1:2, eerste lid, van de Awb wordt een aanvraag namelijk gedaan door een belanghebbende; een natuurlijk persoon met een voldoende objectief en actueel eigen persoonlijk belang dat hem voldoende onderscheidt van anderen.

Deze belanghebbende moet dus wel direct worden geraakt door het besluit.

Uit eerdere uitspraken van de Raad van State kunnen als belanghebbende personen worden aangemerkt, degenen die op korte afstand van een boom wonen of vanuit de woning zicht hebben op een boom (respectievelijk het afstand- en zichtcriterium). Buren, niet zijnde eigenaren van een te kappen boom zouden in principe dan als belanghebbende moeten worden aangemerkt, wiens aanvraag als (ex. artikel 1:3, derde lid van de Awb) om een boom te kappen, in behandeling zou moeten worden genomen.

In zijn uitspraak van 30 juli 2024 (ECLI:NL:RVS:2014:2833) heeft de Raad van State echter bepaald dat een gemeentelijke verordening een beperking mag maken op het begrip “aanvrager” uit de Awb.

Aanvullende weigeringsgronden omgevingsvergunning

In het derde lid van dit artikel worden, naast de algemene weigeringsgronden zoals weergegeven in het eerste lid van artikel 1:8 van de APV, aanvullende beoordelingscriteria genoemd die kunnen

worden betrokken bij de beslissing op een aanvraag om een omgevingsvergunning voor het vellen van een houtopstand.

Bij iedere aanvraag dient een zorgvuldige afweging plaats te vinden van alle betrokken belangen, waaronder zowel de belangen die aanleiding geven tot het verzoek om te vellen als de belangen die zijn gemoeid met het behoud van de houtopstand.

De in het derde lid genoemde criteria hebben betrekking op de verschillende waarden die een houtopstand voor de fysieke leefomgeving kan vertegenwoordigen, zoals ecologische, landschappelijke, beeldbepalende, cultuurhistorische en leefbaarheidswaarden. Deze waarden kunnen zich afhankelijk van de omstandigheden van het geval op verschillende wijze manifesteren, elkaar overlappen of in onderlinge samenhang worden beoordeeld.

De criteria zijn als bevoegdheid geformuleerd ("kan-bepaling"). Dit betekent dat de aanwezigheid van één of meer van deze waarden niet zonder meer leidt tot weigering van de vergunning, maar wordt betrokken bij een integrale afweging van alle relevante feiten, omstandigheden en belangen van het concrete geval.

Hoofdstuk 5 Andere onderwerpen betreffende de huishouding van de gemeente

Afdeling 5.1 Parkeerexcessen en stopverbod

Artikel 5:2 Voertuigen van autobedrijf en dergelijke

Op verzoek van de Astense buitengewone opsporingsambtenaren (boa's) is het derde lid van dit artikel afwijkend ingevuld in vergelijking met het artikellid in de huidige APV.

Waar het huidige artikellid spreekt van een verbod om drie of meer voertuigen van een autobedrijf op de weg te parkeren binnen een cirkel met een straal van 25 meter met als middelpunt één van deze voertuigen (...) worden in de geactualiseerde APV twee voertuigen genoemd met een cirkel van 100 meter om, qua handhaafbaarheid, beter te kunnen aansluiten op de Astense situatie.

Artikel 5:4 Defecte voertuigen

Artikel 5:5 Voertuigwrakken

Op verzoek van de Politie Brabant Zuidoost zijn deze artikelen in de APV gehandhaafd.

Omdat het onderscheid tussen beide soorten voertuigen in de praktijk moeilijk valt te omschrijven, volgt hier een korte toelichting.

Artikel 5:4 "Defecte voertuigen" richt zich met name op parkeergedragingen waarbij niet-rijklare voertuigen op de weg worden geparkeerd, in vele gevallen, voor onbepaalde tijd.

Ook het tekort aan parkeerruimte rechtvaardigt geen zodanig parkeergedrag waarbij ook een ontsiering van het uiterlijk aanzien van de gemeente een rol kan spelen.

Indien het voertuig voor langere tijd op de weg wordt achtergelaten, degenereert het na verloop van tijd tot een voertuigwrak in de zin van artikel 5:5 van de APV.

Een voertuigwrak is een motorvoertuig dat rij technisch in onvoldoende staat van onderhoud verkeert, kennelijk verwaarloosd is en functioneel niet meer kan deelnemen aan het verkeer, veelal vanwege de afwezigheid van kentekenplaten.

Een voertuigwrak is een “afvalstof” in de zin van de Europese richtlijn 2000/53/EG.

Artikel 5:6 Kampeermiddelen en andere voertuigen

Dit artikel is in een gewijzigde opzet opgenomen in de geactualiseerde APV.

Zoals reeds eerder in de toelichting werd aangegeven, bestaat er het streven om, op verzoek van het Team Leefbaarheid, Handhaving en Veiligheid, de figuur van het aanwijzingsbesluit, in het kader van de dereguleringgedachte, uit de APV te verwijderen waar dit in juridische zin verantwoord wordt geacht.

Op grond hiervan is in het eerste lid van dit artikel dit aanwijzingsbesluit verwijderd; het verbod om een voertuig dat voor de recreatie of anderszins voor andere dan verkeersdoeleinden wordt gebruikt op een door het college aangewezen plaats te parkeren, waar dit naar zijn oordeel schadelijk is voor het uiterlijk aanzien van de gemeente.

In plaats hiervan is in het eerste lid van dit aangepaste artikel een algemeen verbod opgenomen om dergelijke voertuigen langer dan drie achtereenvolgende dagen op de weg te plaatsen of te hebben. Met de zinsnede “of anderszins voor andere dan verkeersdoeleinden wordt gebruikt” is beoogd om aan te geven dat alle soorten (aanhang)wagens en voertuigen die niet dagelijks worden gebruikt als vervoermiddel, onder deze bepaling kunnen vallen.

Het artikel is gericht tegen het langer dan nodig op de weg plaatsen van voertuigen die voor recreatiedoeleinden, of anderszins, worden gebruikt. Hieronder vallen in ieder geval: caravans, campers, aanhangwagens, keetwagens en dergelijke.

Door de bepaling “te plaatsen of te hebben” (in plaats van “te parkeren”) is de handhaving van deze bepaling eenvoudiger; met het steeds een paar meter verplaatsen van een caravan of aanhangwagen op een openbare plaats wordt de handhaving van deze bepaling niet langer meer voorkomen.

Gezien de toenemende parkeerdruk op de openbare weg – vaak ook in woonwijken – is ervoor gekozen om direct voor de gehele gemeente een verbod vast te stellen om de in dit artikel genoemde voertuigen langer dan drie achtereenvolgende dagen (binnen de bebouwde kom) op de weg te plaatsen of te hebben.

Artikel 5:8 Grote voertuigen

Artikel 5:9 Uitzichtbelemmerende voertuigen

Algemeen

In algemene zin wordt het als noodzakelijk ervaren dat het parkeren van grote voertuigen, met name vrachtwagens, op wegen in het centrum van kernen, dan wel in woonwijken, zoveel mogelijk dient te worden tegengegaan.

Maatschappelijk gezien wordt dit parkeergedrag steeds meer gezien als misbruik van de weg hetgeen tevens gevaarlijke en ongewenste situaties oplevert: onvoldoende zichtbaarheid bij schemer en

duisternis, spelende kinderen tussen vrachtwagens die de weg opschieten en inbeslagname van schaarse parkeerruimte.

In dit kader beschouwt ook de Hoge Raad het parkeren van vrachtwagens in woonwijken niet meer als “normaal” verkeer tegen de achtergrond van recente verkeersontwikkelingen en maatschappelijke inzichten.

De artikelen 5:8 en 5:9 van de APV bevatten regels waarmee het parkeren van grote voertuigen, voor zover dit excessief is, kan worden tegengegaan.

De motieven in deze artikelen zijn verschillend ten opzichte van elkaar.

Artikel 5:8 Grote voertuigen

Artikel 5:8, eerste lid, van de APV kent als motief om via een, overigens in dit artikel gehandhaafd, aanwijzingsbesluit, een parkeerverbod in te stellen ter voorkoming van de aantasting van het uiterlijk aanzien van de gemeente op een bepaalde “plaats”.

Dit motief voorkomt een ernstige aantasting van het dorps- of landschapsschoon door het laten staan van grote voertuigen vóór monumenten, beeldbepalende gebouwen, in parken en open landschappen.

Artikel 5:8, tweede lid, van de APV beoogt het optreden mogelijk te maken tegen het parkeren van grote voertuigen op de “weg” (in de zin van de WVV 1994), omdat dit gepaard kan gaan met een excessief gebruik van de weg.

Met betrekking tot het in dit lid genoemde motief “buitensporig gebruik van de weg” wordt opgemerkt dat ook het parkeren van slechts één voertuig een parkeerexces in de zin van dit artikellid kan opleveren.

In het vierde lid van dit artikel wordt het in het tweede lid opgenomen verbod beperkt tot de avond en de nacht, alsmede het weekeinde en de doordeweekse dagen. Het wordt namelijk niet redelijk geacht om het parkeren van grote voertuigen op de weg gedurende de werkdag te verbieden.

Aangezien deze beperking alleen van toepassing is op het gestelde in het tweede lid, blijft het in het eerste lid opgenomen verbod gehandhaafd.

Artikel 5:9 Uitzichtbelemmerende voertuigen

Het eerste lid van dit artikel beoogt op te treden tegen de situaties zoals genoemd in dit artikellid.

Door het opnemen van de zinsnede “of hen anderszins hinder of overlast wordt aangedaan” zijn ook andere vormen van hinder of overlast dan uitzichtbelemmering door het parkeren van grote voertuigen verboden.

Hierbij kan worden gedacht aan de belemmering van lichtval, stankoverlast en geluidsoverlast, bijvoorbeeld als gevolg van het starten en warmdraaien van grote voertuigen.

Artikel 5:10b Parkeren anders dan op de rijbaan

Artikel 5:11 Aantasting groenvoorzieningen door voertuigen

Het college van burgemeester en wethouders kan als wegbeheerder door middel van het nemen van een verkeersbesluit parkeerverboden voor de weg instellen. Onder de “weg” vallen ook de tot de weg behorende paden, bermen of zijkanten (artikel 1, eerste lid, onderdeel b, van de Wegenverkeerswet 1994 (hierna: WVV)).

In de APV wordt in artikel 1:1 deze definitie van weg gevolgd.

Een verkeersbesluit is een besluit om een bepaald verkeersteken te plaatsen, te wijzigen of in te trekken of een bepaalde fysieke maatregel te treffen.

Sinds de uitspraak van het Hof Arnhem-Leeuwarden van 23 mei 2016 (ECLI:NL:GHARL:2016:3927) geldt dat de plaatsing van verkeersborden (E1, E2 en E3) niet het parkeren of laten staan in de berm verbieden, maar alleen het parkeren, of laten staan, op de rijbaan.

Volgens het hof moet “weg” niet worden opgevat in de zin van de WVV, maar in de zin van het Verdrag inzake verkeerstekens dat alleen het parkeerverbod op de rijbaan regelt.

Als een gemeente ook een parkeer- of stopverbod wil instellen voor andere weggedeelten dan de rijbaan, zoals voor bermen, is dus een aanvullende grondslag bij gemeentelijke verordening nodig.

Artikel 5:10b van de APV voorziet in deze grondslag. Door het gebruik van de formulering “niet tot de rijbaan behorend weggedeelte” is ook de afbakening met artikel 5:11 van de APV geregeld nu die bepaling ook niet van toepassing is op de weg.

Afdeling 5.2 Collecteren

Artikel 5:13 Inzameling van geld of goederen of leden- of donateurwerving

Van oudsher wordt op ruime schaal een beroep gedaan op de liefdadigheidzin van, ook de Astense, bevolking door middel van collecteren, inschrijvingen, de verkoop van loten et cetera op openbare plaatsen dan wel via huis-aan-huis-inzamelingen.

Doorgaans gaan dergelijke inzamelingsacties uit van volkomen betrouwbare instellingen.

Desondanks komt het voor dat bij inzamelaars niet de charitatieve doelstelling voorop staat, maar een commercieel belang wordt gediend, waarbij soms de indruk wordt gewekt dat de opbrengst naar een goed doel gaat.

Ook wordt geconstateerd dat de wijze van optreden steeds indringender wordt, waarbij de goede-doelen-branches steeds verder professionaliseert tegenover een groep die steeds kwetsbaarder wordt.

Dit is de overweging waarom de inzamelingsvergunning niet is verwijderd uit de APV en als zodanig wordt aangetroffen in het eerste lid van artikel 5:13 van de APV.

Afdeling 5.4 Standplaatsen

Artikel 5:18 Standplaatsvergunning en weigeringsgronden

Artikel 5:18, eerste lid stelt een standplaatsvergunning verplicht als voorwaarde om een standplaats in te nemen voor het te koop aanbieden van goederen of diensten vanaf een vaste plaats.

Het motief voor deze vergunningplicht betreft de ordening van de straathandel, meer concreet het voorkomen van verstoring van de openbare orde, alsmede het tegengaan van overlast. Hierbij kan worden gedacht aan: geluidsoverlast, stankoverlast, verkeershinder en overlast door zwerfafval.

In de geactualiseerde APV is deze vergunningplicht gehandhaafd op grond van bovenvermelde gronden.

De in het derde lid vermelde “dwingende reden van algemeen belang” doelt op het beschermen van een redelijk voorzieningenniveau in de gemeente (exploitatiekosten gevestigde winkeliers versus de exploitatiekosten van straathandelaren). Hiervan zal in de praktijk niet vaak sprake zijn.

In deze zin wordt opgemerkt dat uit jurisprudentie van de Afdeling Rechtspraak van de Raad van State blijkt dat het reguleren van de concurrentieverhoudingen in een gemeente niet als een huishoudelijk belang van de gemeente wordt aangemerkt.

Artikel 5:20 Afbakeningsbepalingen

Zoals reeds gesteld in de toelichting bij artikel 1:5 “Persoonlijk karakter van de vergunning of ontheffing” is de standplaatsvergunning ex. artikel 5:18 van de APV, naast de exploitatievergunning ex. artikel 2:28 van de APV, één van de vergunningen die ook bedrijfsmatig kan worden verleend.

In artikel 5:20, eerste lid, van de APV is deze mogelijkheid juridisch verankerd.

Afdeling 5.9 Asverstrooiing, begraafplaats en ordevoorschriften

Artikel 5:35 Definitie

In dit artikel wordt de incidentele asverstrooiing gedefinieerd waarbij de Wet op de lijkbezorging (Wlb) als de van toepassing zijnde wet wordt aangehaald.

De Wet op de lijkbezorging stamt uit 1991 en komt voort uit de modernisering van de Begrafeniswet uit 1869.

Deze wet wordt op dit moment herzien. Om aan te kunnen sluiten bij de maatschappelijke ontwikkelingen is het wetsvoorstel tot modernisering van de Wet op de lijkbezorging tot stand gekomen.

Het is de bedoeling dat de nieuwe wet, genaamd “Wet bestemming lichamen van overledenen”, de huidige wet vervangt.

In de huidige wet op de lijkbezorging zijn vier mogelijke bestemmingen opgenomen: cremeren, begraven, het afstaan van het lichaam aan de wetenschap, en in bijzondere gevallen, het zeemansgraf.

In het wetsvoorstel wordt daar “alkalische hydrolyse”, oftewel “resomeren”, aan toegevoegd.

Hierbij wordt het lichaam van de overledene in een resoneermachine geplaatst en opgelost in een vloeistof bestaande uit heet water en kaliumhydroxide.

Na een proces van drie tot vier uur blijven slechts een restvloeistof en botresten over. Net als bij een crematie kunnen deze resten in een urn worden bewaard.

Met deze mogelijkheid wordt tegemoet gekomen aan een al langer bestaande behoefte. Bovendien is deze methode duurzamer dan begraven of cremeren.

Hiernaast wordt het begraven binnen 24 uur vergemakkelijkt wat van belang is voor begrafenissen binnen de Joodse en Islamitische godsdienst waarbij het gebruikelijk is om het lichaam binnen 24 uur te begraven.

In afwachting van deze nieuwe wettelijke regeling wordt, vanzelfsprekend, de huidige wetsvermelding gehandhaafd.

Hoofdstuk 6 Sanctie-, overgangs- en slotbepalingen

Artikel 6:1 Sanctiebepaling

Artikel 154 van de Gemw bepaalt dat de raad op overtreding van zijn verordeningen straf kan stellen. Artikel 6:1 van de APV bepaalt dat het niet-naleven van de in de APV genoemde voorschriften of beperkingen die aan een vergunning of ontheffing zijn verbonden, een strafbaar feit oplevert.

De op te leggen straf mag niet zwaarder zijn dan hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie, al dan niet met openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak. De strafbare feiten zijn overtredingen (en dus geen misdrijven).

In artikel 23, vierde lid, Wetboek van Strafrecht zijn de maxima van de boetecategorieën opgenomen. Het maximum van een boete van de eerste categorie (lichte overtreding) bedraagt € 515,-- en het maximum van een boete van de tweede categorie bedraagt € 5.150,-- (zware overtreding).

Artikel 6:2 Toezichthouders

In het derde lid van dit artikel is bepaald dat met het toezicht op de naleving van Hoofdstuk 3 van de APV de ambtenaren van het Prostitutie-controle-Team (PCT) zijn belast.

Deze inzet is gehandhaafd in de geactualiseerde APV op grond van hun specifieke inzet: het controleren van prostitutiebedrijven op misstanden, mensenhandel en vergunningen.

Artikel 6:4 Intrekking regelingen

In artikel 6:4 wordt geen tijdstip vermeld waarop de oude verordening wordt ingetrokken, omdat dit overbodig is; de datum waarop de nieuwe verordening in werking treedt, is de datum waarop de oude verordening vervalt.

Gelijktijdig met de intrekking van de oude verordening worden de in dit artikel genoemde besluiten van algemene strekking (aanwijzingsbesluiten en nadere regels) ingetrokken, omdat ofwel het betreffende (kapstok)artikel in de nieuwe APV is komen te vervallen dan wel dat de juridische basis voor de betreffende aanvullende regeling is komen te vervallen (bijvoorbeeld de opname van een algemene regel in plaats van een te nemen aanwijzingsbesluit in het kader van de deregulering).

Artikel 6:5 Overgangsbepaling

Een verordening kent vaak diverse uitvoeringsregels, zoals nadere regels, aanwijzingsbesluiten (van plaatsen waar of tijden waarop bepaalde regels gelden of juist niet gelden), beleidsregels, en dergelijke.

Bij vervanging van een verordening door een nieuwe verordening is het vaak niet nodig dat al deze uitvoeringsregels worden vervangen; niet zelden kunnen ze nog uitstekend dienst doen, maar zijn deze in juridische zin gebaseerd op een artikel van de nieuwe verordening. Deze uitvoeringsregels moeten worden 'omgehangen': aan hun nieuwe grondslag worden opgehangen.

In het tweede en derde lid van dit artikel is dit voor de uitvoeringsregels die op grond van de Algemene Plaatselijke Verordening gemeente Asten 2017 zijn vastgesteld, maar ook nog van toepassing zijn in de nieuwe APV, gebeurd.

Artikel 6:6 Inwerkingtreding

Artikel 3:40 van de Awb bepaalt dat een besluit niet in werking treedt voordat het is bekendgemaakt.

Artikel 3:42 van de Awb bepaalt dat de bekendmaking van besluiten die niet tot één of meer belanghebbenden zijn gericht, geschiedt op de in de artikelen 5 onderscheidenlijk 6 van de Bekendmakingswet bepaalde wijze.

Dit betekent dat deze besluiten in een officieel elektronisch publicatieblad bekend dienen te worden gemaakt.

Met toepassing van deze wettelijke vereisten wordt de APV bekendgemaakt door plaatsing in het Gemeenteblad van de gemeente Asten waardoor de nieuwe APV in werking treedt.
